L. 30. Rok 1885.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

INSTRUKCYA DLA ODWIETRZANIA (DESINFEKCYI),

uchwalona przez Komisyę sanitarną m. Krakowa na posiedzeniu d. 9. listopada 1885. r.

1. Przez *odwietrzanie* rozumiemy unormowane według pewnych zasad postępowanie przeciwko zarazkom, jużto wytwarzającym się przez schorzały organizm ludzki, jużto mnożącym się i gromadzącym poza nim w jaki inny sposób.

Odwietrzanie ma na celu zapobiegać dostawaniu się zarazków na ludzi zdrowych, niszczyć je, albo zmieniać w taki sposób, żeby przestały być szkodliwemi i sprowadzać je w miejsca, gdzieby więcéj zarażać nie mogły.

Odwietrzanie bardzo gruntowne jest potrzebne: A. 1) w ospie; 2) w błonicy i dławcu; 3) w cholerze; 4) w tyfusie.

Odwietrzanie łagodniejsze zazwyczaj wystarcza: B. 5) w płonicy; 6) w czerwonce; 7) w odrze. Może być potrzebném C. 8) w krztuścu, gruźlicy, zapaleniu płuc zaraźliwém, zapaleniu ócz egipskiém; 9) w karbunkule, nosaciźnie i tylczaku u człowieka; 10) w połogu; 11) w kile; 12) w świerzbie; 13) w róży.

I. ROZDZIAŁ.

Przyrządzanie środków odwietrzających.

2. *Ług z mydła potasowego.* 15 gm. mydła potasowego (czarnego) rozpuścić w 10 litrach letniéj wody. (¹)

3. *Roztwór kwasu karbolowego a) mocniejszy.* 5 części kwasu karbolowego rozpuścić w 100 częściach wody. b) *słabszy.* 2 części kwasu karbolowego rozpuścić w 100 częściach wody. Obydwa te płyny wymięszać przez kwandrans dobrze łopatką.

4. *Roztwór sublimatu.* 1 część sublimatu rozpuszcza się w 5000 ilości wody i zabarwia się rozczyn ten farbą niebieską anilinową.

5. *Mgła karbolowa.* Wytwarza się ją za pomocą przyrządu balonikowego z rozczynu opisanego pod 3. a)

6. *Pary chloru.* Wywięzują się przez polanie równéj wagi chlorku wapna kwasem solnym w naczyniu płaskiém glinianém. Dla stancyi średniéj wielkości o 60 sz. m. przestrzeni potrzeba 1 kg. chlorku wapna.

7. *Kwas siarkany.* Słabiéj działa od chloru. Wywiązuje się przez palenie siarki. Na 50 sz. m. przestrzeni potrzeba jéj spalić 1 kg.

8. *Przewietrzanie.* Najłatwiéj się udaje przez otwarcie drzwi, okien i pieców.

9. *Gorąco suche i para wodna.* Odwietrzanie za pomocą suchego gorąca i pary wodnéj odbywa się w zakładach na ten cel urządzonych. Dopóki takich nie ma, należy przedmioty *nie dające się prać* wystawić na działanie chlorku wapna opisanego pod 6 i 24), wełniane derki wywałkować na gorąco, pościel należy oczyścić w zakładzie służącym do oczyszczenia pierza, a następnie wszystkie te przedmioty dłuższy czas wietrzyć na wolném powietrzu.

10. *Spalenie.* Spalenie rzeczy bez wartości, późniéj wyliczonych pod 13) i t. d. odbywa się wtedy, jeżeli są drobne, w zwykłych piecach; w razie zaś przeciwnym na wolném powietrzu za miastem.

II. ROZDZIAŁ.

Sposób odwietrzania stancyj zajętych, mających się opróżnić i opróżnionych.

A. Odwietrzanie stancyj zajętych.

11. W początkach choroby uważać na to potrzeba, aby w każdym razie prócz ubrania mającego pozostać w stancyi i jakie chory nosił, pozostawiono tylko najpotrzebniejsze rzeczy.

12. Bieliznę i pościel, jakiéj chory używał bez wytrzepywania poprzedniego należy włożyć do naczyń napełnionych ługiem mydlanym opisanym pod 2. w stancyi chorego, w tych je wynieść i oddać do prania.

13. *Opatrunkowe przedmioty* chorego należy spalić, a narzędzia przy nim używane, należy odwietrzyć rozczynem mocniejszym kwasu karbolowego.

14. Wszystkie odchody chorego, o ile dla pewnych chorób nie zachodzi potrzeba właściwego postępo-

¹) Według doświadczeń urzędu zdrowia państwa niemieckiego rozczyn mydła 1 na 1000 niszczy żywotność prątków karbunkułowych.

wania, należy zbierać w naczyniach napełnionych zawsze rozczynem ługu mydlanego i zaraz je do wychodków wylewać. Desek stolcowych nie powinno się przy tém zanieczyszczać, a zanieczyszczone zaraz wymyć rozczynem mydła.

15. Przeciwko złéj woni w stancyach chorego nie należy kadzić, tylko dobrze je przewietrzać; przedewszystkiem należy, o ile można, wszystkie przedmioty szerzące złą woń wynieść ze stancyi.

16. Potraw nie należy trzymać w stancyi chorego. Osoby stykające się z chorym nie powinny pijać i jadać w stancyi chorego, powinny się obmywać po wyjściu od chorego a włosy i zarost, jakoteż ubranie zwierzchnie powinni oczyścić szczotką zwilżoną słabszym rozczynem kwasu karbolowego.

B. Postępowanie przy opróżnieniu pomieszkania chorego.

1. Co do chorego.

17. Chorego *z ospą, cholerą albo durem osutkowym* należy przewozić tylko wozem miejskim. Publicznych pojazdów nie należy do tego używać. Po użyciu należy wóz odwietrzyć. Przed przewożeniem należy chorego i jego odzież odwietrzyć za pomocą gęstéj mgły karbolowéj.

18. Chorego po wyzdrowieniu należy wykąpać, a gdy to jest niemożliwém, obmyć całe ciało wodą mydlaną, zmyć następnie letnią wodą i ubrać go w świeżą bieliznę. — Suknie podczas choroby trzymane w stancyi przy chorym należy przed ubraniem odwietrzyć (jak pod 9).

19. Zwłoki zmarłych skutkiem choroby zaraźliwéj należy jak najrychléj wydalić z pomieszkania.
A) Po ospie, błonicy, durze osutkowym i cholerze należy zwłoki owinąć w prześcieradła umoczone w rozczynie sublimatu (pod 4.) i sublimatowym rozczynem prześcieradło zwilżać.
B). W innych chorobach owinąć w prześcieradła zmaczane w rozczynie mydła potasowego.
Jeżeli zwłoki muszą zostać dłużéj niż 24 godzin, można zapobiedz złéj woni w ten sposób, że się brzuch okłada szmatami umaczanemi w mięszaninie z 1 części chlorku wapna z 4 częściami wody.

2. Co do otoczenia chorego.

20. Bieliznę z pościeli chorego, rzeczy i inne części ubrania, dające się wyprać, należy przed praniem bez wytrząsania i wytrzepywania ostrożnie:
A) *W ospie, błonicy, cholerze, durze osutkowym,* owinąć w prześcieradła napojone rozczynem sublimatu (pod 1) i w rozczynie ługu mydlanego przez $^1/_2$ godziny gotować.
B) W innych chorobach należy je ostrożnie zawinąć w prześcieradła umaczane w rozczynie mydlanym i jak najrychlej je w wrzącéj wodzie i ostrożnie wyprać.

21. Pościel, poduszki, materace, kołdry, jedwabne materye, dywany, futra i rzeczy nie dające się prać należy:
A) W ospie, błonicy, cholerze, durze osutkowym, karbunkule, nosaciźnie, wściekliźnie owinąć w prześcieradła zmoczone w rozczynie sublimatowym i według 9) odwietrzyć.
Z pościeli, poduszek, materaców i kołder należy pierze, watę, sierść wydobyć i osobno ewentualnie w jakim zakładzie oczyścić, względnie treść bez wartości jak: rajską trawę, sieczkę spalić.
B) W innych chorobach zaraźliwych rzeczone przedmioty zawija się w prześcieradło zwilżone w rozczynie mydlanym i odwietrza za pomocą suchego ciepła (9).
Skórzane przedmioty należy oczyścić rozczynem mydła i obmyć roztworem kwasu karbolowego.

22. Resztę rzeczy opatrunkowych i odpadki jakoteż słomę należy spalić.

C. Postępowanie ze stancyami opróżnionemi.

23. Posadzkę, ściany (nawet tapety), sufit, okna, drzwi, meble i sprzęty należy:
A) W ospie zawsze, w płonicy i błonicy, jeżeli się policyjnie zaleci, najpierw szmatami gąbką albo szczotką umaczaną w rozczynie sublimatu wyszurować. Nawet ściany tapetowane należy w sposób opisany obetrzeć miotłą albo gąbką.
Bezpośrednio potem należy powierzchnię i przedmioty dające się wyszurować, obmyć wodą mydlaną. Części mebli bez politerowania i t. p. jakoteż materace należy traktować, jak pod 21 A) opisano.
W innych chorobach wystarczy rzeczone powierzchnie i przedmioty obetrzeć ługiem mydlanym, ściany tapetowane obetrzeć gąbką zwilżoną.

24. Jak się każdy przedmiot i każdą powierzchnię w stancyi chorego w sposób podany traktowało, wywięzuje się pary chloru według 6) i naczynia do tego potrzebne stawia się w kilku miejscach wysoko, ponieważ chlor jest gatunkowo cięższy od powietrza a drzwi i okna się zamyka.
Przedmioty metalowe nie dające się przed tem wynieść, ochrania się przed działaniem chloru za pomocą pomazania olejem albo wazeliną.

25. Po 12 godzinach otwiera się drzwi i okna, aby chlor przez silny przeciąg wydalić, albo w razie potrzeby rozwiesza się prześcieradła napojone w amoniakalnéj wodzie.

III. ROZDZIAŁ.

Na co głównie potrzeba uważać przy odwietrzaniu w poszczególnych chorobach.

26. W ospie przenosi się zaraza przez szczątki łuszczącéj się skóry chorego, a mianowicie za pomocą zanieczyszczonéj niemi bielizny i pościeli, jakoteż przez powietrze. Dla tego potrzeba brudy przedewszystkiem ostrożnie i spiesznie wkładać w naczynia wypełnione nadmienionemi pod 12) płynanami. Stancyę chorego należy bardzo często wietrzyć i kilka razy dziennie nasycić mgłą karbolową. Zwłoki trzeba traktować jak i otoczenie chorego według wskazówek podanych pod 19, 20, 21 i 23.

27. *Błonica i dławiec.* Zarazki, o ile z chorego pochodzą, przenoszą się zwyczajnie za pomocą wy-

krztuszonego albo wypluwanego śluzu na bieliznę i części pościeli (chustki), jakoteż bezpośrednio na osoby znajdujące się w bardzo bliskiéj styczności z wydechaném przez chorego powietrzem. Usuwanie i czyszczenie brudów i bielizny, jakoteż traktowanie zwłok i ich bliższego otoczenia chorego odbywa się według przepisu pod A. 19, 20, i 21.

Odwietrza się resztę rzeczy w stancyi chorego jak pod B. 23. Zaleca się zbierać mocz chorego na błonicę w naczynia z rozczynem kwasu karbolowego.

28. *Cholera* udziela się przez odchody i wymiociny chorych. Stancye takich chorych należy wietrzyć dobrze. Nie powinno się w niéj jeść lub pić ani potrawy w niéj stawiać. Bieliznę powalaną, zwłoki i ich otoczenie należy traktować jak podano pod A. 19, 20, 21 i 2. Wymiociny i odbyciny należy zbierać w naczyniach wypełnionych rozczynem sublimatu w połowie, choleryczni nie powinni chodzić z potrzebą do wychodka; jeżeli to się stało, należy wychodek przed użyciem przez zdrowych dłuższy czas wypłukiwać a deski stolcowe obetrzeć szmatą zmaczaną w rozczynie sublimatu.

29. *Choroby durzycowe.* Wszystkie odmiany tyfusu, brzuszny, powrotny, osobliwie zaś osutkowy udzielają się z chorych zdrowym. W tyfusie plamistym głównie należy wietrzyć i kilka razy dziennie rozpylać mgłę karbolową. Z bielizną, zwłokami i otoczeniem ich należy postępować jak pod A. 19, 20, 21 i 23. W tyfusie brzusznym odwietrza się zwłoki i ich otoczenie według B. 19, 20, 21 i 23. Zaś odchody należy oddawać w naczynia wypełnione do połowy rozczynem kwasu karbolowego. Do wychodków nie powinni chodzić chorzy z tyfusem; po ich użyciu należy je dłużéj spłukiwać i deski stolcowe obetrzeć szmatą umaczaną w rozczynie kwasu karbolowego.

30. *Płonica* przenosi się rzadko na osoby dorosłe i na dzieci, które ją przebyły; zaś dla położnic jest ona nader zaraźliwą przez stykanie się z chorymi na płonicę. Zaleca się mocz płonicowych oddawać w naczynia wypełnione w połowie rozczynem kwasu karbolowego, ze zwłokami i ich otoczeniem postępuje się jak pod B. 19, 20, 21 i 23.

31. *Odra* przenosi się łatwo i szybko na dzieci, trudno na osoby dorosłe. Wietrzyć potrzeba bardzo ostrożnie i jeżeli przewietrzania musi się zaniechać, aby chorych ochraniać od przeciągu, potrzeba rozpylać często mgłę karbolową. Odwietrza się zwłoki i ich otoczenie jak pod B. 19—23.

32. *Czerwonka.* Bieliznę używaną albo powalaną przez chorych czerwonkowych należy bardzo prędko i ostrożnie włożyć w naczynie wypełnione płynem jak pod 12.), słomę w pościeli należy często odmieniać. Stolec powinno się oddawać w naczynie do połowy kwasem karbolowym wypełnione. Do wychodków chorzy na czerwonkę nie powinni wychodzić; jeżeli go używali, należy wychodek dłuższy czas spłukiwać przed użyciem go przez zdrowych, a deski stolcowe oczyścić szmatą umaczaną w rozczynie kwasu karbolowego.

Zresztą zaleca się odwietrzanie według przepisu pod 19 i 23 ad B).

33. *Karbunkuł i nosacizna.* Zarazek ludzkiego karbunkułu nie da się porównać co do niebezpieczeństwa z zarazkiem karbunkułowym wprost ze zwierzęcia pochodzącym; jednakowoż potrzeba zwracać szczególniejszą uwagę na opatrunek i narzędzia (13). Bieliznę używaną przez chorego i rzeczy opatrunkowe należy spalić. Ze zwłokami należy postępować jak podano pod 19., z otoczeniem chorego jak pod B. 20, 21 i 23. To samo dotyczy nosacizny. Bieliznę i pościel po zmarłym ze wścieklizny również spalić należy Oczyszczenie jego otoczenia ma się odbywać według 23 B.

34. Jeżeli ma się przeprowadzić odwietrzanie po *krztuścu, zaraźliwém zapaleniu płuc i suchotach*, to należy postępować według 20 B. z wszystkiemi przedmiotami, na których i w których mogą być plwociny. Wietrzyć należy bez przykrości dla chorego i rozpylać kwas karbolowy.

W zapaleniu ócz zaraźliwem należy baczyć szczególniej: na opatrunek, tacki, gąbki, chustki, szmatki zanieczyszczone wydzieliną z ócz i należy z niemi postępować jak pod 13 i 22.

35. *Gorączka połogowa.* Celem zapobieżenia jéj powinna każda akuszerka, jak w ogóle każda osoba mająca badać ciężarną lub położnicę, obmyć ręce w 2% rozczynie kwasu karbolowego. Części płciowe obmywać należy u rodzących po poprzedniéj kąpieli takim samym rozczynem kwasu kwarbolowego. Pościel, bieliznę i materace należy podobnie jak i przedmioty otaczające chore z gorączką połogową traktować w sposób podany pod 20 i 21 B.

36. W chorobach przyrannych (róża, zgorzel) należy odosobnić chorych. Zwalany opatrunek małéj wartości należy spalić. Wszystkie przedmioty używane do opatrywania chorego należy do 5% rozczynu kwasu karbolowego włożyć i potem wysuszyć. Wszyscy posługacze powinni po opatrzeniu chorego obmyć ręce wodą mydlaną i 2% rozczynem kwasu karbolowego.

L. 1640. pr.
31·660 Mgtu.

Do wszystkich c. k. Starostw, Urzędów podatkowych, Administracyi podatkowéj we Lwowie, miejscowéj c. k. Komisyi podatkowéj w Krakowie i Magistratów stoł. król. miasta Lwowa i Krakowa.

Według § 1. ustawy z dnia 5. listopada 1885. Dz. u. p. l. 47. mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami, w miarę obowiązujących obecnie ustaw podatkowych, nadal pobierane w czasie od 1go stycznia do końca marca 1886. a to dodatki do podatków zarobkowego i dochodowego w wysokości, oznaczonéj ustawą skarbową z dnia 26. marca 1885. Dz. u. p. l. 10.

Na podstawie téj ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych, z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1886. Zmiany, jakieby w tém wskutek uchwalić się mającéj na

ten rok ustawy skarbowéj zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowania.

Podatek gruntowy nałożony będzie na podstawie wyników regulacyi tego podatku w miarę osiągniętych w myśl ustawy z d. 23. maja 1883. Dz. u. p. l. 83. rezultatów ewidencyi, i postąpi się co do przypisania i ściągnienia podatku gruntowego za rok 1886. podług postanowień ustawy z d. 7. czerwca 1881. r. Dz. u. p. l. 49. i obwieszczenia c. k. Ministerstwa skarbu z d. 22. czerwca 1883. Dz. u p. l. 119.

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków, czyli podatku domowego, ma być zastósowaną ustawa z d. 9. lutego 1882. Dz. u. p. l. 17. dotycząca niektórych zmian ustaw o po atku domowym.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym, prócz ordynaryum, pobierany być winien dodatek nadzwyczajny w wysokości ordynaryum.

Ci jednak kontrybuenci, których całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa, za cały rok 1886. w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie, lub w podatku dochodowym II. klasy w ordynaryum kwoty 30 zł. w. a. nie przewyższa, uiszczać będą dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym i domowo-klasowym, tudzież dochodowym, spłacaną być winna z dołu, w ratach kwartalnych, z końcem każdego kwartału; a natomiast należytość w podatku zarobkowym z góry, w półrocznych ratach, płatnych dnia 1go stycznia i 1go lipca każdego roku. Należy zatém przy pierw wymienionych rodzajach podatków, przypadającą za czas od dnia 1go stycznia do końca marca 1886. należytość kwartalną, pobrać z końcem marca 1886. zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1go stycznia 1886. w pełnéj za pierwsze półrocze 1886. już należnéj kwocie.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyj dochodu i wykazania stałych poborów, jako też względem wymiaru i zapłaty podatku dochodowego za rok 1886. podaje się do powszechnéj wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego za rok 1886. winny być jak dotąd w formie, instrukcyą z dnia 11. stycznia 1850. przepisanéj, ułożone i do końca stycznia 1886. do właściwych władz wymiarowych wniesione.
2. Przy zeznaniu dochodu w I. klasie, tudzież dochodu w II. klasie, nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu opodatkowaniu za rok 1886. podlegającego, dochody i wydatki z lat 1883. 1884. i 1885.
3. Postanowienia §§ 21. i 22. ces. patentu z d. 29. października 1849. zastósowane być mają do kwot, pochodzących ze stałych poborów II. klasy, w roku 1886. przypadających.

   Strony obowiązane do wypłaty stałych poborów, winny przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.
4. Odsetki i renty III. klasy podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. grudnia 1885.
5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów z kapitałów u nich lokowanych, przy wypłacie procentów, jest ważne także na rok 1886.

   Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy 5% tytułem podatku za rok 1886. od czystego dochodu rocznego, uzyskanego z tychże budynków, tj. od kwoty pozostałéj z całorocznego czynszu *brutto*, po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego, także po potrąceniu przypadających w roku 1886. i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku uwolnioym od podatku domowo-czynszowego.

   W mowie będący 5% podatek winien być równie jak podatek domowo-czynszowy opłacany z dołu, w ratach z końcem każdego kwartału już należnych i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysłuża.

Postanowienia te, których ogłoszenie równocześnie zarządza się w dzienniku rozporządzeń krajowych i w urzędowéj części „Gazety lwowskiéj“, udziela się Władzom podatki wymierzającym i wszystkim organom dla ściągania podatków bezpośrednich ustanowionym, o ile one w ich zakres działamia wchodzą, do scisłego zastósowania się.

Będzie téż rzeczą c k. Starostw i Magistratów przestrzegać, ażeby należytości podatkowe w terminie ustawniczym spłacane były i czuwać nad bezwłoczném i prawidłowém przeprowadzeniem przymusowego postępowania celem rychłego ściągnienia zaległości podatkowych.

W obec kontrybuentów podatku gruntowego i domowo-klasowego, należytości swoje po większéj części za pośrednictwém Zwierzchności gminnych opłacających, należy mieć na oku najkorzystniejszy czas ich wypłacalności i z tego względu, jakotéż dla odwrócenia ścigania ich egzekucyą w chwili, gdy środki płacenia są u nich wyczerpane, starać się usilnie o zaprowadzenie takiego w niektórych stronach, już od dawna przyjętego porządku, wedle któregoby podzieliwszy całoroczną należytość na dwie części: pierwszą po upływie pierwszego, drugą zaś z końcem trzeciego kwartału na ręce kolektanta, względnie do kasy podatkowéj wnoszono.

Prezydyum c k. krajowéj Dyrekcyi Skarbu.

Lwów dnia 10. grudnia 1885. r.

Jorkasch w. r.

L. $\frac{76822/_{85} \text{ Nam.}}{31873/_{85} \text{ Mgtu.}}$

Do Wgo Pana Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Reskryptem z dnia 28. listopada 1885 r. L. 18148, zarządziło wys. c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, by począwszy od 1. stycznia 1886. stolice, jako téż miasta liczące 15.000 i więcéj ludności, krajów koronnych, reprezentowanych w Radzie państwa, przedkładały tygodniowe sprawozdania o śmiertelności według jednolitego wzoru. —

Przesyłając Wmu Panu w załączeniu jeden egzemplarz wydanéj przez c. k. Ministerstwo instrukcyi i jeden egzemplarz wzoru, upraszam Pana do wydania zarządzenia, by te wykazy dokładnie wypełnione i w należytym czasie t. j. każdego wtorku pod adresem: *k. k. statistische Central-Commission in Wien I. Schwarzenberg-Strasse 5,* jako *portofreie Dienstsache* z Magistratu tamtejszego odsyłano. —

Przytém zwraca się uwagę, że za pierwsze dwa dni miesiąca stycznia należy osobny raport we wtorek dnia 5. stycznia do centr. Komisyi przesłać, następny zaś raport obejmujący czas od 3go t. j. od niedzieli po północy, do soboty do północy, ma być w następny wtorek wysłanym. —

Z miast takich, w których kilku lekarzy wykonuje oględziny pośmiertne, należy dla każdéj dzielnicy osobny raport, czyli od każdego lekarza miejskiego, jako oglądacza, osobny raport przedkładać. —

Pierwszy zapas formularzy odpowiednich przesyła się w załączeniu i takowe można otrzymać w c. k. nadwornéj i państwowéj drukarni w Wiedniu w cenie po 7 cent. a. w. za 10 arkuszy t. j. 20 formularzy. —

Przedkładane dotychczas miesięczne wykazy o śmiertelności dla c. k. Namiestnictwa od początku r. 1886. okazują się wobec powyższego zbędnymi, tak iż, ostatni za grudzień b. r. przedłożyć należy. —

Lwów dnia 8. grudnia 1885.

W zastępstwie
Decykiewicz r. w.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.